

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/60/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124205400
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3124205400.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ľubice Bajzovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D. E. D. F., právne zastúpeného: AK VAVRINČÍK, s.r.o., so sídlom Hurbanova 752/1, Nové Mesto nad Váhom, IČO: 52 619 818, proti žalovanému: G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D. E. D. F., o uloženie povinnosti zdržať sa kontaktu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 69C/38/2024-263 zo dňa 10. februára 2025, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd **p o t v r d z u j e** rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I. a III.
- II. Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek kontaktovania žalobcu verbálnou a písomnou formou, najmä zasielaním listov. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 50 %.

1.2. Čiastočne tak vyhovel žalobe, ktorou žalobca požadoval uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa akéhokoľvek jeho kontaktovania, najmä verbálnou alebo písomnou formou, zasielaním listov, elektronickou komunikáciou či zasielaním SMS správ. Uviedol, že žalobca v žalobe dôvodil neoprávnenými zásahmi zo strany žalovaného do práva na ochranu jeho osobnosti, ktoré začali približne v roku 2018, po tom, čo bol žalobca zvolený do funkcie zástupcu vlastníkov bytov, s čím žalovaný nesúhlasil. V uvedenom období sa začala plánovať kompletná rekonštrukcia bytového domu, v ktorom obaja bývajú a s ktorou žalovaný taktiež nesúhlasil. Vzápätí začali chodiť žalobcovi, jeho rodinným príslušníkom, iným obyvateľom bytového domu anonymné listy obsahujúce okrem iného nebezpečné vyhrážky. V trestnom konaní bolo zistené, že autorom týchto listov bol žalovaný, ktorý bol za uvedené konanie odsúdený na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom. Počas skúšobnej doby mal žalovaný uloženú povinnosť nepribližovať sa k žalobcovi na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, pričom žalovaný tento zákaz nedodržiaval. Po uplynutí skúšobnej doby bolo napriek tomu súdom rozhodnuté, že žalovaný sa osvedčil. Žalovaný však naďalej žalobcu kontaktuje, atakuje ho slovne, vulgárne mu nadáva, robí si posmešky z jeho zdravotného stavu. Takéhoto konania sa dopúšťa vždy, keď žalobcu stretne pred bytovým domom, vo vchode, keď ho vidí na balkóne alebo v obchode. Rovnako tak mu robí rôzne prieky, napr. zadržiava výťah na svojom poschodí alebo napáda členov jeho rodiny, ktoré konanie je predmetom nového trestného konania vedeného voči žalovanému a jeho družke pre nebezpečné vyhrážanie sa vnukovi žalobcu. Správanie žalovaného má pritom stupňujúci efekt. Rovnakého konania sa začala dopúšťať aj jeho družka a už aj jeho maloleté deti. Z podaní žalovaného je zrejmé, že tento

obviňuje žalobcu z konania, ktorého sa tento nikdy nedopustil. Nikdy nenapadol žalovaného, ani jeho družku, nikdy nepoškodil žiaden jeho majetok ani sa o to nikdy nepokúsil. Konflikty medzi stranami sporu vznikajú aj v otázke využívania parkovacieho miesta pred bytovým domom vyhradeného pre ZŤP osoby, na ktoré má nárok aj žalobca aj syn žalovaného. Správanie žalovaného má za následok zhoršovanie zdravotného stavu žalobcu a strpčuje mu život.

1.3. Z vyjadrení žalovaného k žalobe vyplynulo, že ju považuje v celom rozsahu za nedôvodnú. Tvrdenia žalobcu označil za nepravdivé, zakladajúce sa na už uzavretých prípadoch a na klamstvách bez priamych dôkazov. Vo svojich vyjadreniach obvinil žalobcu, že naopak on žalovaného opakovane verbálne aj fyzicky napadol, rozbil mu auto, že opakovane fyzicky napadol aj jeho družku, pokúsil sa ju znásilniť a vyhráža sa jej zabitím. Fyzické napadnutie preukazuje podľa žalovaného priložená lekárska správa. Za takéto konanie nebol žalobca potrestaný kvôli skorumpovanej polícii a pracovníčke priestupkového oddelenia. Preto sa ho žalovaný snažil zastaviť anonymnými listami, za ktoré konanie bol odsúdený. V skúšobnej dobe dodržiaval zákaz nepribližovať sa k žalobcovi, ten sa však úmyselne približoval k nemu, aby zmaril jeho osvedčenie, čo sa mu však nepodarilo. Vnuka žalobcu obvinil z toho, že na popud žalobcu sám šikanuje deti žalovaného, alebo nahovára iné deti aby tak robili. Rovnako manželku žalobcu obvinil z toho, že ho mala fyzicky napadnúť. Žalovaný súdu v priebehu konania doručil niekoľko podaní v ktorých opisuje správanie žalobcu voči nemu a jeho blízkym osobám. Žalovaný sa v týchto podaniach na adresu samotného žalobcu, jeho manželky, dcér, vnuka, aj na adresu jeho právneho zástupcu vyjadruje dehonestujúco, neúctivo, oplzlo až vulgárne. Všetky vzájomné konflikty pritom opisuje ako spôsobené a vyvolané žalobcom, alebo členmi jeho rodiny, pričom žalovaný a jeho rodina na verbálne útoky a fyzické ataky žalobcu a jeho príbuzných (udieranie päťami, dverami od výťahu, hádzanie kameňov) žiadnym spôsobom nereagujú. Z uvedených dôvodov sa bojí svoj život a život svojej rodiny.

1.4. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením obsahu svedeckých výpovedí E. B. a I. J. - B. zo spisu tamojšieho súdu NM-3C/42/2020, ako aj oboznámením ďalších listinných dôkazov a prehraním videozáznamov vyhotovených žalobcom.

1.5. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že počiatkom vzájomného sporu bola v roku 2018 skutočnosť, že bol zvolený do funkcie domového dôverníka. Vlastníci bytov v bytovom dome následne schválili rekonštrukciu bytovky a zatepľovanie, s čím žalovaný nesúhlasil. Dovtedy boli ich vzájomné vzťahy normálne. Na jar 2018 partnerka žalovaného začala v materskej škole dohovárať vnukovi žalobcu, ktorý po tomto týždeň odmietal chodiť do škôlky. Preto žalobca oslovil partnerku žalovaného, aby v budúcnosti čokoľvek riešila s ním, a nie s dieťaťom. Pani K. na to začala byť vulgárna, začala kričať a pokračovala v tomto konaní aj pred svedkami. Za tento incident bola uznaná zo spáchania priestupku a uložená jej bola poriadková pokuta 10,- EUR. Ďalšieho pol roka potom chodili anonymné listy, za ktorých posielanie bol odsúdený a potrestaný žalovaný. Žalovaný doteraz trvá na tom, že v listoch uvádzal pravdu, stojí si za nimi a svoje odsúdenie vníma ako nespravodlivé. Žalovaný obviňuje žalobcu, že jeho partnerku napadol a mal sa pokúsiť ju znásilniť a že to týmito listami chcel zastaviť. Žalobca akékoľvek násilné správanie voči družke žalovaného poprel. Žalobca, sused oproti, aj bývalý domovník mali v zámku nastriekané lepidlo. Nepreukázalo sa, kto to urobil, ale žalobca podozrieva žalovaného. Rovnako tak ho podozrieva z toho, že manipuloval s jeho elektromerom, následkom čoho bol ohrozený na zdraví, žalovaný bol totiž elektrikár. Trestné konanie v tejto veci ale bolo prerušené, nakoľko sa nepodarilo stotožniť páchatela. Potom, ako uplynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia za zasielanie anonymov, sa žalovaný aj so svojou partnerkou dopustili opakovane nebezpečného vyhrážania voči vnukovi žalobcu, pričom trestné konanie nebolo doposiaľ právoplatne skončené. Všetky veci, ktoré sa nachádzajú v podaniach žalovaného, označil žalobca za vymyslené. Žalovaný ho uráža, uráža jeho dcéry. O jednej rozširuje že je promiskuitná, o druhej že je prostitútka, o žalobcovi rozpráva, že bol vo väzení, alebo že sa suseda odsťahovala kvôli nemu, lebo ju bil. Posmieva sa mu, napodobňuje jeho kolísanú chôdzu, pokrikuje po ňom, že je kripel, hovado, potkan, udavač, manželku označuje ako sliepku, ale používa voči nim aj tie najhrubšie vulgarizmy. Robí to kdekoľvek, kde ho zastihne - na ulici, vo vchode domu, v obchode. Ak prechádza okolo autom, kričí na neho z okienka auta. Takéto vyjadrenia žalobcu dehonestujú a urážajú. Tieto skutočnosti preukazujú vyhotovené videozáznamy. Keď sa žalobca pokúša nahráť žalovaného na mobil, aby mal dôkaz o jeho správaní, ten hneď kričí, že je to protizákonné.

Žalovaný si ho pritom fotí bežne. Žalobca potvrdil, že žalovaný ho kontaktuje iba verbálne a v minulosti listami. Nikdy mu neposielal SMS správy, nepísal maily, ani mu netelefonoval.

1.6. Žalovaný vo svojej výpovedi označil tvrdenia žalobcu za nepravdivé a nepreukázané. Uviedol, že je to žalobca a jeho manželka, ktorí mu robia schválnosti. Napríklad držia výťah, aby ho nemohla využívať jeho rodina. Žalobca tiež schválne celý deň parkuje na jedinom mieste pred domom, ktoré je vyhradené pre ZŤP osoby a ktoré roky využíval syn žalovaného. Žalovanému potom ľudia nadávajú, ak využíva bežné miesto, že má parkovať na tom osobitnom. Žalovaný poukázal na svoje písomné podania, v ktorých rozpísal celý svoj denný režim za účelom poukázania toho, že tam niet priestoru, kedy by mohol opakovane stretnúť žalobcu a niekoľkokrát denne mu nadávať. Keď bol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, žalobca ho úmyselne kontaktoval, približoval sa k nemu, aby potom mohol poukazovať na to, že žalovaný nedodržiava nariadený odstup. Žalobca tak robí s cieľom dostať ho do basy. Najnovšie svojho vnuka dáva do svojho činžiaku a do školy, do ktorej chodia aj deti žalovaného úmyselne preto, aby sa s ním žalovaný musel stretnúť a tak porušiť zákaz priblíženia, ktorý má momentálne nariadený. Uviedol, že dopisy, ktoré napísal, si riadne odpykal, a to aj napriek tomu, že boli pravdivé a stojí si za každým slovom. Žalobca stále vyťahuje tieto staré veci, pretože nemá žiadne iné dôkazy. Bol to pritom žalobca, ktorý dvakrát zmlátil jeho družku, pokúsil sa ju znásilniť, zmlátil aj žalovaného, rozbil mu auto

a udal ho na sociálke, že pri kúpaní masíruje svojim dcéram pohlavné orgány. Udrel ho dverami výťahu tak, že spadol a manželka žalobcu ho zozadu udrela do chrbta. Žalobca ho opakovane nezákonne nahráva. Najprv ho vyprovokuje a potom si nahráva jeho reakciu. Svedkom týchto incidentov je jeho partnerka a maloleté deti. Uviedol, že on nemá konflikty s nikým iným okrem žalobcu a potvrdil, že žalobcu nikdy nekontaktoval formou mailu, SMS správ alebo telefonicky. Žiadne iné listy okrem tých, za ktoré už bol odsúdený, neposlal.

1.7. Zo svedeckej výpovede E. B., manželky žalobcu, vypočutej na pojednávaní dňa 23.09.2024 v konaní vedenom pod sp. zn. NM-3C/42/2020 vyplynulo, že v dôsledku rečí, ktoré o nich rozširuje žalovaný, sa k nim začali aj susedia správať odcudzujúco. Nepekne sa k nim správajú aj deti žalovaného, ale iba vtedy, keď idú s ním. Vykrikujú na jej manžela neslušné slová a ukazujú neslušné gesta. Zo začiatku sa k nej osobne žalovaný nesprával nevhodným spôsobom, ale teraz posledné mesiace je to horšie. Napríklad ju stretol v obchode na nákupoch a nazval ju sliepkou. Keď nesie nákup z obchodu, žalovaný sa jej vysmieva, že nesie nákup chudobných, že sú chudáci. Svedkyňa tiež uviedla, že jej manžel je zodpovedný a čestný chlap, nikdy nikoho nenapadol, ani žalovaného, ani jeho partnerku, ani ich deti. Rovnako tak ona nikdy žalovaného nenapadla. Bola prítomná pri jednom incidente medzi nimi dvoma, kedy medzi nich skočila partnerka žalovaného, avšak jej manžel sa jej nijako nedotkol. Žalovanému sa celkovo snažia vyhýbať. Jeho rodina často vystáva na balkóne a keď vidia, že žalobca s manželkou nesú ťažký nákup, privolajú výťah a zablokujú ho paličkou alebo kamienkom tak, aby sa nedal použiť. Žalovaný sa správa urážajúcim spôsobom len vtedy, keď idú sami dvaja; keď sú prítomní iní susedia, tak nie. Bola tiež svedkom situácie, že žalovaný so svojou partnerkou nadávali jej vnukovi a nenechali ho prejsť do vchodu, až keď si ju všimli, tak sa rozostúpili. Boja sa ho všetci susedia a vyhýbajú sa mu. Obsahovo totožné skutočnosti svedkyňa uviedla vo svojom písomnom podaní svedectva zo dňa 18.04.2024.

1.8. Zo svedeckej výpovede I. J. - B., dcéry žalobcu, vypočutej na pojednávaní dňa 09.09.2022 v konaní vedenom pod sp. zn. NM-3C/42/2020 vyplynulo, že konfliktné situácie začali vznikať vtedy, keď jej syn chodil do škôlky so synom žalovaného. Stalo sa, že družka žalovaného začala dohovárať synovi svedkyne, nadávať mu a obviňovať ho, že ubližuje jej synovi. Aj teraz, keď chodí syn do školy, obviňujú ho, že ubližuje deťom žalovaného. Škola ani škôlka však žiadne konflikty medzi deťmi neriešila. Deti svedkyne sú u starých rodičov denne namiesto družiny a stretávajú sa aj cez víkendy. Z tohto dôvodu sa stretávajú so žalovaným, ktorý máva vo vzťahu k svedkyňi aj k jej deťom poznamky, vulgárne im nadáva a snaží sa vyvolať konflikt. Svedkyňa uviedla, že ona sa žalovanému snaží vyhýbať, ale stalo sa, že žalovaný alebo jeho družka pri tom, ako išli okolo nich, vrazili ramenom do syna svedkyne. Potvrdila tiež, že jej manžel bol adresátom jedného z listov, ktoré napísal žalovaný. Obviňoval ju v ňom z nevery, čo vážne naštrbilo dôveru medzi manželmi a v konečnom dôsledku ako jeden z dôvodov viedlo až k rozvodu jej manželstva.

1.9. Z jednotlivých anonymných listov, ktorých autorom bol žalovaný, vyplynuli nasledovné skutočnosti. Jeden z listov bola adresovaný manželke žalobcu a bola v ňom vulgárnym a oplzlým spôsobom upozornená na údajnú neveru svojho manžela. Ďalší z listov bol adresovaný priamo žalobcovi. Bol v ňom označený za neúspešného podnikateľa, nezákonne zvoleného domového dôverníka a obvinený z nevery. Tento list obsahoval aj vyhrážky, aby sa okamžite vzdal funkcie domovníka a zrušil platené upratovanie spoločných priestorov bytového domu inak bude pripravený o auto a jeho byt bude podrobený deratizácii. Ďalší list bol adresovaný v tom čase zaťovi žalobcu, ktorý bol upozornený na neveru svojej manželky. Opakovane boli použité expresívne výrazy, hrubé výrazy na osobu žalobcu aj na osobu jeho dcéry. Jeden z listov bola adresovaný E. L., ktorého manželka za finančnú odmenu vykonávala upratovanie v bytovom dome. V liste bol žalobca obvinený z toho, že má intímny pomer s manželkou adresáta. List adresovaný M. L. obsahoval rovnako vulgarizmy na adresu žalobcu, obvinenia z nevery ale aj vyhrážky, aby p. L. ukončila upratovanie v bytovom dome, inak bude ohrozený jej byt aj auto.

1.10. Z fotografií predložených žalobcom súd prvej inštancie zistil, že je na nich zachytený automobil žalobcu zaparkovaný pred bytovým domom na mieste vyhradenom pre osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom tento automobil je zablokovaný automobilm žalovaného, ktorý svoje vozidlo zaparkoval priečne pred auto žalobcu tak, že tento nemohol opustiť parkovacie miesto. Na ďalších fotografiách sú zachytené spoločné priestory bytového domu a schodisko zapratané starými kočíkmi, hračkami a nábytkom. Žalobca uviedol, že takýto stav spôsobil žalovaný pred rekonštrukciu bytového domu, ale začína veci hromadiť aj v súčasnosti. Žalovaný k tomu uviedol, že v spoločných priestoroch sa nachádzajú aj veci vo vlastníctve žalobcu.

1.11. Prehratím 14 videozáznamov vyhotovených žalobcom na mobilný telefón prvoinštančný súd zistil, že žalovaný pri osobnom kontakte označuje žalobcu nie len slovami ako chudák, najchudobnejší podnájomník, potkan, hovado, krypel, úradne uznaný krypel, zdechlina hnusná, sviňa hnusná, ale aj takými hrubými vulgarizmami ako potkan skurvený. Rovnako tak na jednom zázname maloleté dieťa žalovaného opakuje po otcovi a vykrikuje na žalobcu rovnaké urážky. Na jednom zázname je tiež viditeľné, že žalovaný a rovnako tak jeho maloleté deti pri pohľade na žalobcu začnú teatrálné krívať. Na inom zázname je zreteľné, že žalovaný prednesie na vnuka žalobcu počas toho, ako tento prechádza okolo neho, aby býval doma a nechodil do cudzích barakov. Pri niektorých záznamoch je zrejmé, že žalovaný reaguje na skutočnosť, že ho žalobca nahráva a upozorňuje ho na to, že si to neželá, avšak pri niektorých žalovaný nadáva žalobcovi bez toho, aby zaznamenal skutočnosť, že žalobca z ich kontaktu vyhotovuje zvukovo - obrazový záznam.

1.12. Zo znaleckého posudku č. 77/2019 vypracovaného MUDr. Slávkou Lenerovou, znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, súd prvej inštancie zistil, že žalovaný v čase spáchania skutku - vyhotovenia anonymných listov, aj v súčasnej dobe trpí paranoidnou poruchou osobnosti, kompulzívnym zhromažďovaním vecí a počínajúcim organickým psychosyndrómom centrálného nervového systému. Psychiatrickým vyšetrením pacienta a štúdiom jeho zdravotnej dokumentácie dospela znalkyňa k záveru, že

u menovaného sa jedná o paranoidnú poruchu osobnosti s nedôverou a podozrievavosťou voči iným ľuďom. Ich motívy si interpretuje ako zlovoľné. Neutrálnym poznámkam a udalostiam prikladá skrytý význam, akoby sa v nich skrývala snaha ponížiť ho alebo zastrašiť. Jeho nepriateľstvo je trvalé, neodpúšťa urážky, zaznamenáva útoky na svoj charakter a povest', ktoré ostatní ľudia ako útoky nevnímajú a reaguje zlobou alebo protiútokom, opakovane podozrieva iných z nevery voči svojim partnerom. Jeho presvedčenie je chorobné, ale nedosahuje bludnú hĺbku. Na paranoidnú poruchu osobnosti a jej dekompenzáciu mali vplyv aj bludy jeho partnerky. Čo sa týka chorobného zhromažďovania vecí a problémov zbaviť sa ich bez ohľadu na aktuálnu hodnotu, toto má obsedantno kompulzívny charakter. Pri vypratávaní žalovaný pociťuje nezvládnuteľnú úzkosť. Pokračuje v zhromažďovaní vecí napriek tomu, že mu toto spôsobuje sociálne problémy. Nejedná sa o psychotickú formu ani

o dementný syndróm, jeho rozpoznávací schopnosti v čase spáchania skutku boli znížené vo forenzne nevýznamnej miere. Žalovaný nie je nebezpečný pre spoločnosť ani pre neho samotného. Na tlmenie uvedených prejavov znalkyňa navrhla nariadiť žalovanému ochrannú psychiatrickú liečbu ambulantnou formou.

1.13. Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom NM-2T/67/2019 zo dňa 13.02.2020 vyplynulo, že žalovaný bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu vydierania na tom skutkovom základe, že odoslal listy bližšie konkretizované v bode 10 odôvodnenia prvoinštančného rozsudku. Za toto konanie bol žalovanému uložený trest odňatia slobody

v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom na dva roky. Zároveň bola žalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepribližovať sa k poškodenému žalobcovi na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Žalobca ako poškodený bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Z uznesenia Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č.k. 2T/67/2019 - 964 zo dňa 20.12.2022, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3Tos/56/2023-978 zo dňa 10.10.2023 vyplýva, že žalovaný sa v skúšobnej dobe osvedčil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2023.

1.14. Z vyjadrení N. K., družky žalovaného zo dňa 20.03.2024, 09.04.2024

a 20.05.2024 súd prvej inštancie zistil, že tieto sú koncipované v rovnakom duchu, s totožnou štylistikou, za požitia rovnakých výrazových prostriedkov, ako vyjadrenia samotného žalovaného pričom družka žalovaného v nich opisuje rovnakým spôsobom vznikajúce konfliktné situácie s rodinou žalobcu. Žalobcu v uvedených podaniach okrem iného obviňuje zo sexuálneho napadnutia, z opakovaného fyzického napadnutia, kedy ju mal žalobca otieskať o zábradlie, resp. udrieť päšťou do hrude, ďalej z toho, že keď ide vo výťahu, tak si ju privolá a potom barlou drží dvere, aby nemohla výťahom pokračovať ďalej, z verbálnych vulgárnych útokov na ňu i na jej maloleté deti, z toho, že palicou rozbil sklo na ich aute, z toho, že sa jej vyhráža zabitím, alebo uškrtením vďaka pre psa.

1.15. Z lekárskej správy zo dňa 13.04.2023 vyplynulo, že družka žalovaného N. K. dňa 13.04.2023 navštívila lekára z dôvodu bolesti na hrudi a sťaženého dýchania. Pri vyšetrení uviedla, že sa dňa 30.03.2023 zamiešala do bitky žalobcu a žalovaného, vbehla medzi nich, pričom bola pravdepodobne nechtiac udretá žalobcom do oblasti hrudnej kosti. RTG vyšetrenie potvrdilo, že družka žalovaného mala prasknutú hrudnú kosť. Z lekárskeho nálezu zo dňa 15.06.2018 vyplýva že N. K. bola vyšetrená vo Fakultnej nemocnici Trenčín pre narazené ľavé stehno, pričom uviedla, že bola napadnutá susedom.

1.16. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci podľa § 11 a § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka posúdil nárok žalobcu uplatnený žalobou ako čiastočne dôvodný.

1.17. Vyhodnotením zasahujúcich prejavov žalovaného voči žalobcovi dospel k záveru, že konanie žalovaného spočívajúce v jednaní v rozposielaní listov, v ktorých dehonestuje žalobcu a jeho blízke osoby, ako aj verbálne útoky na žalobcu, ktorých sa žalovaný dopúšťa pri ich osobnom kontakte, sú prejavmi spôsobilými zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Konštatoval, že tieto skutočnosti vyplývajú v prvom rade z právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v trestnej veci sp. zn. 2T/67/2019. Podľa § 193 C.s.p. je súd viazaný rozhodnutím súdu o tom, či bol spáchaný trestný čin. Zároveň akcentoval, že i keď žalovanému bol za rozposlanie anonymných listov uložený trest, ktorý si odpykal, neznamená to, že žalobcovi tým zanikol nárok na ochranu pred takýmto alebo obdobným správaním žalovaného. Navyše, žalovaný v priebehu konania svojím správaním a vyjadreniami opakovane potvrdil, že vôbec nemá kritický náhľad na svoje konanie, vníma ho ako oprávnené a svoje potrestanie ako krivdu, ktorá ešte posilnila jeho nepriateľské naladenie voči žalobcovi. Zároveň mal prvoinštančný súd zo svedeckých výpovedí manželky a dcéry žalobcu, ako aj z obrazovo - zvukových záznamov vyhotovených žalobcom preukázané, že žalovaný sa voči žalobcovi opakovane dopúšťa slovných útokov spočívajúcich v urážkach rôzneho stupňa vulgarity či posmeškoch.

1.18. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že z celkového vyjadrovania žalovaného na pojednávaní či z jeho vyjadrení adresovaných súdu vyplýva, že žalovaný úplne rutinne označuje žalobcu dehonestujúcimi označeniami ako primitívny udavač, klamár, najchudobnejší podnájomník, bezdomovec, chudák, psychopatický pomstiteľ, hnusná sviňa, agresívny pomstychtivý psychopat a pod. Za ešte závažnejšiu označil skutočnosť, že žalovaný opakovane a bez dôkazov obviňuje žalobcu nielen z nevery, ale aj z rozmanitej trestnej činnosti ekonomického i násilného charakteru. Prvoinštančný súd pre úplnosť k predloženým lekárskeým záznamom uviedol, že tieto preukazujú iba to, že družka žalovaného pri lekárskom vyšetrení uviedla, že bola napadnutá žalobcom, nie však samotnú skutočnosť, že sa útok stal. Vzhľadom na štylistiku, výrazové prostriedky a celkový obsah podaní označených ako vyjadrenia N. K. súd prvej inštancie vyjadril oprávnenú pochybnosť o autorstve týchto podaní a označil ich za dielo samotného žalovaného. V tejto súvislosti upriamil pozornosť na konštatovanie znalkyne MUDr.

Lenerovej obsahnuté vo vyššie uvedenom znaleckom posudku, že na paranoidnú poruchu osobnosti žalovaného a jej dekompenzáciu majú vplyv aj bludy jeho partnerky.

1.19. Súd prvej inštancie uzavrel, že aj keď je do určitej miery pochopiteľné, že správanie žalovaného má základ v jeho zdravotnom stave, jeho prejavy sú natoľko v rozpore s dobrými mravmi a pravidlami slušného správania, že ich možno jednoznačne hodnotiť ako neoprávnené zásahy do práva žalobcu na ochranu jeho cti a dôstojnosti. Preto vyhodnotil nárok žalobcu na ochranu pred takýmito prejavmi žalovaného ako oprávnený.

1.20. Pokiaľ žalobca požadoval, aby súd žalovanému uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek kontaktovania žalobcu, najmä verbálnou alebo písomnou formou, zasielaním listov, elektronickou komunikáciou, telefonickou komunikáciou či zasielaním SMS správ, súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti medzi stranami nespornej, že k takto široko koncipovanému zásahu do správ žalobcu nedochádza. Preto žalovanému uložil zákaz iba takých neoprávnených zásahov, akých sa v skutočnosti dopúšťa, t. j. zasielania listov a verbálneho kontaktu, ku ktorým u dochádza pri osobnom styku žalobcu so žalovaným a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

1.21. Súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie navrhované žalovaným, a to predložením zdravotných záznamov žalobcu o zhoršení zdravia za rok 2017, a za 6 - 12. mesiac roka 2018 a ich vzájomné porovnanie, predloženie rtg záznamov na preukázanie zhoršenia stavu srdca žalobcu, psychologické vyšetrenie žalobcu za účelom preukázania jeho traumy z toho, že žalovaný prezradil jeho neveru, predloženie daňového priznania žalobcu za účelom preukázania prijatia provízie za organizovanie rekonštrukcie bytového domu, predloženie povolenia na montáž dvoch kamier na chodbe spoločných priestorov a predloženie najnovšieho trestného oznámenia, ktoré podal žalobca na jeho družku, Dôvodil tým, že takýto rozsah dokazovania by bol nadbytočný, bez priameho súvisu k predmetu sporu.

1.22. O nároku žalobcu na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p., keď vyčíslením pomeru úspechu jednotlivých strán sporu ustálil, že úspech žalobcu v spore predstavoval 75 % (vzhľadom na rozsah požadovaného zákazu kontaktu a rozsah akej bolo žalobe vyhovené) a úspech žalovaného 25 %. Preto súd žalobcovi ako v spore úspešnejšej strane priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % trov konania, teda vo výške rozdielu medzi jeho úspechom a úspechom žalovaného s tým, že o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p.

2.1. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne a nezákonné, a to hlavne z dôvodu, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu nezistil skutočný stav veci a zároveň zo skutočností, ktoré zistil, vyvodil nesprávne závery. Za zásadné pochybenie súdu prvej inštancie považoval nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia a to, že súd sa absolútne nevysporiadal s jeho argumentáciou a so skutočnosťami, ktoré uvádzal.

2.2. Uviedol, že hlavnou príčinou písania dopisov bolo obťažovanie jeho partnerky žalobcom, najskôr volanie na kávu, potom keď nepochodil, tak začal obmedzovať príchod od činžiaku tak, že zamkol dvere pred ňou a ešte dal ležať psa pred dvere. Robil to, pokiaľ niekto iný nešiel, potom ju pustil. Poukázal na to, že žalobca bol dlhodobo nezamestnaný - bol vyhodený zo zamestnania na Ministerstve poľnohospodárstva za obťažovanie spolupracovníčok, potom zamestnaný v skladoch TESCO, kde ho spolupracovníci zmlátili za šikanu a obťažovanie žien. Po tom, čo ho vyhodili z kasární, si otvoril podnikateľskú činnosť a neplatil nájom a zamestnankyniam nedával výplatu, skončil vyhadzovom a na exekúciách, tak rýchlo prepísal byt na dcéry, aj auto a rozviedol sa, aby mu nezobrali nábytok. A tak sa z neho stal najchudobnejší občan. Keď sa mu nedarilo zmanipulovať jeho partnerku, tak sa ju pokúsil znásilniť. Skončil s fackou, ktorú nemohol stráviť, tak o pár dní, keď ju stretol na chodbe, tak ju otrieskal o zábradlie. Podala na neho trestné oznámenie. Na poriadkovej komisii, kde sa ani nezúčastnil, dostala pokutu 10 EUR s tým, že ak chce odškodné, má sa obrátiť na súd. Predložila lekársku správu z Trenčianskej nemocnice. Pre túto nespravodlivosť napísal tie dopisy, aby zabrzdil agresivitu a psychopatické správanie žalobcu, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

2.3. Namiesto potrestania žalobcu dostal on, žalovaný, 2-ročnú podmienku, ktorú absolvoval podľa príkazu súdu. Lenže tento agresor sa začal činiť tak, že každé ráno čakal pri výťahu, keď šiel do školy s deťmi a vykrikoval „Ja ťa do tej basy dostanem!“ Týchto rôznych udaní za 2 roky dostal 35 kusov. Jedno z nich bolo aj pasca na neho, že mu odpojil elektromer. O 8.00 hod. vraj išiel niekam a o 11.00 hod. už vedel, že to bol on, žalovaný. Žalobca sa doteraz sa nemôže stotožniť s tým, že za to, čo si na neho bez dôkazov vymyslel, mohol byť 4 roky v base, a nie je. Tvrdil, že mu zalepil jeho zámky lepidlom, ale ktoré potom otvoril sám kľúčom a že vraj v sobotu musel zámok vymeniť. Tieto jeho tvrdenia nemajú obdobu a je zúrivy, že sa mu stále nedarilo „dostať ho do basy“. Na pojednávaní dokonca tvrdil, že ho denne asi 10 krát vulgárne napáda a keď mu dal časový harmonogram jeho chodenia von ráno o 6.00 hod., vysvitlo, že on, žalovaný je doma a večer okolo 19.00 hod., je tiež doma. To sú časy, kedy žalobca chodí von so psom.

2.4. Žalovaný uviedol, že nie on, ale žalobca sústavne napádal jeho rodinu. Na tieto napadnutia písomne upozorňoval svojím vyjadrením prvoinštančný súd, ale bolo to bez odozvy. Potom začal žalobca nezákonne natáčať na telefón. Zakričal z balkóna „Ty starý plesnivý k.k.t, čo si mal už byť v base, čo som ti vybukoval „a začal natáčať, keď išli z nákupov. Samozrejme, že tam padli aj nadávky. Keby nebol natáčať, tak by mu nepovedali ani slovo. Takto nezákonne si robil dôkazy, ktoré sudkyňa brala ako základ žaloby. Ale že 31.03.2023 zaútočil na jeho partnerku úderom do hrude, to popiera, hoci on bol toho svedkom a lekársku správu na súd predložil. Na neho zaútočil dverami od výťahu s výkrikom „Ja ťa zabijem!“ a celou silou ho praštil do chrbta. Aj jeho manželka ho pri výťahu praštila do hlavy a chrbta a to všetko len preto, že zmarila svojou výpoveďou, že on nerozširoval tie dopisy po verejnosti. To im zmarila škrt cez rozpočet, že mal vyvesiť ospravedlnenie v činžiahu.

2.5. Ďalej žalovaný súdu prvej inštancie vytykal, že sa ani zmienkou nevyjadril k jeho dopisom a vyjadreniam, ktorými upozorňoval na agresívne a útočné správanie žalobcu ako krivého udavača. Žalobca dostal ochranu ho nekontaktovať, ale on, žalovaný a jeho rodina, žiadnu ochranu nedostali. Týmto rozhodnutím súdu žalobcovi stúplo sebavedomie a odvaha a púšťa sa do ďalších atakov voči nemu a jeho rodine.

2.6. Žalovaný vyjadril presvedčenie, že to žalobcovi by mal byť nariadený zákaz kontaktovať jeho osobu a jeho rodinu, ústne, písomne, telefonicky, alebo inými prostriedkami úplne z dôvodu ochrany telesnej a duševnej integrity, ktorá môže byť takým konaním ohrozená, ďalej zákaz, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližoval k nemu a k členom jeho rodiny. V opačnom prípade pri psychopatických útokoch žalobcu sa nemôže on, žalovaný nijako brániť a ani ho upozorniť, aby s tým prestal, ale len sa mlčky prizerať a znášať jeho slovné a dokonca aj fyzické útoky. Uviedol, že dňa 16.04.2025 jeho partnerka išla domov aj s dcérou a on vyšiel z činžiaha, zastavil sa medzi dverami a zakričal „Dokedy ma budeš ty jedna k.rva udávať, ja ta čoskoro vyženiem z tohto činžiaha a toho tvojho starého plesnivého k.k.ta dostanem do basy!“ Trvalo to asi 15 minút, potom žalobca odišiel a ona sa dostala domov.

2.7. Žalovaný preto žiadal, aby odvolací súd zhodnotil ťažké ublíženia na zdraví, o ktorom doložil lekárske záznamy. Žalobca dvakrát spôsobil jeho partnerke ublíženie na zdraví, kde sa jej vyhrážal zabitím, aby vraj nechodila ani von, lebo ju zabije alebo niekoho nahovorí. Jemu rozbil auto, aby bol z neho vraj vrak, aby ho policajti odstránili z parkoviska, lebo mu vraj zavadzia. Škoda na aute bola 750 EUR. S výkrikom „Ja ťa zabijem!“ ho žalobca praštil plechovými dverami do chrbta, až spadol na zem. On, žalovaný, na žalobcu nikdy takto fyzicky nezaútočil.

2.8. Požadoval, aby bol žalobca potrestaný tak, že zaplatí jeho partnerke bolestné vo výške 3 000 EUR, lebo keď nebude potrestaný, bude pokračovať v trestnej činnosti na ňom a jeho rodine ublížením na zdraví. Ďalej uviedol, že bolo by vhodné žalobcu súdnym príkazom vystaňovať z tohto podnájmu z činžiaha do inej časti mesta, lebo sa celá rodina žalovaného sa obáva o svoje zdravie a život, keď sa im žalobca vyhráža zabitím. Upozornil na psychopatické správanie sa žalobcu a na útoky na neho a jeho rodinu a žiadal o ochranu pred týmto psychopatom a jeho útočným správaním.

2.9. Vyjadril presvedčenie, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav veci, keď nezohľadnil jeho vyjadrenia o útočnom správaní sa žalobcu voči nemu a jeho rodine, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a následne vo veci nesprávne rozhodol. Preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

3.1. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v časti napadnutej odvolaním žalovaného ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci vykonaní rozsiahleho dokazovania, ktoré bolo realizované aj za prítomnosti žalovaného. Vysporiadal sa aj s dôkazmi predloženými žalobcom, aj s dôkazmi predloženými žalovaným a tak bola zachovaná rovnosť strán. Na pojednávaní oboznámil obrazovo-zvukové záznamy a všetky ďalšie dôkazy preukazujúce opodstatnenosť podanej žaloby a poukázal na to, že z predložených videozáznamov je jednoznačne zrejmé, že žalovaný sa dopúšťa nevhodného, vulgárneho správania voči nemu, neustále ho osočuje a verbálne na neho bezdôvodne útočí, pričom jeho slová sú plné vulgarizmov voči jeho osobe a jeho rodine.

3.2. Ďalej uviedol, že nevhodné správanie žalovaného voči jeho osobe pokračuje doposiaľ (aj po súdnom konaní) a odvolaciemu súdu dal do pozornosti, že sa žalovaný aj v rámci jednotlivých pojednávaní na súde sa voči nemu verejne za prítomnosti všetkých osôb bezdôvodne vyjadroval dehonestujúco, urážal ho a vulgárne sa vyjadroval k nemu vyjadroval. Tým tiež bolo preukázané, že sa žalovaný voči nemu dopúšťa nevhodného správania a vulgárne sa na jeho adresu vyjadruje. Z uvedeného možno vyvodiť, že ak sa žalovaný odváži na neho takto nevhodne nadávať pred súdom na pojednávaní, je zrejmé, že nemá žiadne zábrany. Vyjadrenia žalovaného v rámci hlavného pojednávania sú obsahom zvukových nahrávok z pojednávania, s ktorými sa odvolací súd môže oboznámiť. Vzhľadom na to, že aj v rámci pojednávania sa žalovaný preukázateľne na jeho osobu nevhodne vyjadroval a bezdôvodne mu nadával, mal žalobca zato, že bolo preukázané nevhodné správanie žalovaného voči nemu a preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie správne.

3.3. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je nedostatočne odôvodnené. Súd posúdil všetky vykonané dôkazy a skutkové tvrdenia strán a tieto riadne vyhodnotil a so všetkým sa dôsledne vysporiadal v rámci predmetného rozhodnutia. Nejedná sa o žiadne formálne odôvodnenie, ako uvádza žalovaný, ale súd detailne a individuálne posúdil celkový zistený skutkový stav, vykonané dôkazy a na základe toho uviedol svoje právne posúdenie a argumentáciu svojho rozhodnutia. Rozhodnutie teda obsahuje riadne odôvodnenie a nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

3.4. Nešlo ani o žiadne staré konania žalovaného voči žalobcovi, ako sa to žalovaný snaží vykresliť v rámci svojho odvolania, ale, ako bolo vykonaným dokazovaním preukázané (výpoveďou žalobcu, listinnými dôkazmi, a hlavne videozáznamami), nevhodné správanie žalovaného voči nemu pokračuje, prebieha dodnes a bolo preukázané aj samotným správaním a vulgárnym, nevhodným vyjadrovaním žalovaného voči jeho osobe na pojednávaniach. Správanie žalovaného mu je veľmi nepríjemné, lebo dodnes na neho vulgárne a hanlivo bezdôvodne pokrikuje- či už na ulici, alebo v rámci ich bytového domu a takéto správanie ho obťažuje.

3.5. Žalobca poprel, že by sa voči žalovanému alebo jeho rodine dopustil akéhokoľvek konania popísaného žalovaným v odvolaní. Uviedol, že on žalovaného a jeho rodinu nekontaktuje, nerozpráva sa s nimi a snaží sa im vyhýbať. Žalovaný navyše svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal. Všetky jeho vyjadrenia, ktoré uvádza aj v tomto odvolaní, on na pojednávaniach spochybnil a vyvrátil. Odmietol úhradu žalovaným požadovanej sumy, nakoľko sa ničoho nedopustil.

3.6. Uviedol, že zo všetkých vyjadrení žalovaného a aj z jeho odvolania vyplýva nevhodné správanie sa žalovaného voči nemu - neustále ústne aj listinné osočovanie a dehonestovanie jeho osoby a rodiny a vymýšľanie si nepravd. Preto toto jeho konanie a správanie treba zastaviť, nakoľko mu tak žalovaný strpčuje a veľmi znepriemňuje život. Žalovaný je známy tým, že je problémový a nikto s ním nič nechce mať spoločné, každý sa mu radšej vyhýba. On, žalobca nemal inú možnosť, ako sa brániť súdnou cestou, lebo zlé správanie žalovaného voči mu má stupňujúci charakter a veľmi ho to obťažuje.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 17.06.2025 zotrval na dôvodoch uvedených vo svojom odvolaní. Žalobcu označil za psychopatického agresora, ktorý všetko rieši bitkami, klame, zavádza, uvádza o jeho osobe nepravdy a bezdôvodne ho udáva, tak, ako tieto skutočnosti o konaní žalobcu uviedol nielen v podanom odvolaní, ale aj v podaniach doručených súdu prvej inštancie. Poukázal na pochybenia a bezdôvodné útoky, ktorých sa žalobca dopúšťal ako zástupca vlastníkov bytov voči nemu.

Pokiaľ žalobca tvrdí, že napadol a zmlátil svoju družku, je povinný to preukázať, lebo inak je to ďalšie jeho krivé svedectvo

a účelové obvinenie. Žiadal, aby doložil priame dôkazy aj na ďalšie jeho tvrdenia uvedené v žalobe, ale nie nezákonné nahrávanie, ktorého sa dopúšťa provokáciou z balkóna a ktorým porušuje a zasahuje do jeho práva na súkromie a potom upravené a zmanipulované predkladá súdu. Uviedol, že pokiaľ má byť nariadenie účinné a spravodlivé, mal by byť nariadený aj žalobcovi zákaz kontaktovať ho a približovať sa k nemu a k členom jeho rodiny. Zdôraznil, že on sa žalobcovi vyhýba, na dôkaz čoho priložil fotografie, na ktorých vidno, ako žalobca chodí ráno a večer so psom a to hlavne, keď on je ešte doma a cez deň ho ani nestretáva, lebo aj keď ide do obchodu, tak ide spolu s partnerkou alebo s deťmi, aby mal na to svedkov.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 16.07.2025 uviedol, že sa v celom rozsahu sa pridrižiava svojich predošlých vyjadrení. Tvrdenia uvádzané žalovaným v jeho vyjadrení označil za výmysly znova len potvrdzujúce to, že sa k nemu neustále správa nevhodne a vulgárne, že toto jeho správanie neprestalo a aj z toho vyplýva potreba jeho ochrany. Pokiaľ žalovaný požaduje, aby predložil dôkazy o tom, že napadol svoju partnerku, žalobca poukázal na výpoveď N. K. (partnerky žalovaného) spísanú dňa 04.07.2019

o 17:00 hod., založenú v spise 2T/67/2019 č. listu 706 a 707, kde menovaná sama uvádza, že bola napadnutá H. tak, že menovanú udrel po hlave, spadla, stratila vedomie

a sanitka ju zobrala na psychiatriu. Sama teda poskytla dôkaz o útoku žalovaného na ňu. Tiež poukázal na výpoveď H. zo dňa 04.07.2019 o 13:15 hod., založenú v spise 2T/67/2019

č. listu 703, 704 a 705 a na výpis z evidencie priestupkov MV SR vyhotovený 18.10.2019, založený v spise 2T/67/2019 č. listu 777. Žalobca zároveň poprel, že by nahrávky, ktoré predložil súdu, boli akokoľvek upravené a zmanipulované; naopak, vyplýva z nich jasný dôkaz nevhodného správania žalovaného voči nemu. Súd prvej inštancie sa s otázkou vykonania týchto nahrávok zaoberal, posúdil ich a tieto nahrávky následne ako dôkaz vykonal v rámci dokazovania. Žalobca tiež pripojil videozáznamy o tom, ako žalovaný a jeho partnerka urážali nielen jeho, ale i jeho manželku, a to po vyhlásení prvoinštančného rozsudku, a to na dôkaz toho, že nevhodné správanie žalovaného voči jeho osobe a rodine pokračuje aj naďalej.

6. Ďalšie vyjadrenia strany sporu nepodali.

7. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti ako vecne správy podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

8. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 191 až § 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozsudku, v celom rozsahu na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje a dodáva nasledovné:

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody

a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie bolo posúdenie, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď žalobe žalobcu o uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa akéhokoľvek kontaktovania žalobcu verbálnou a písomnou formou, najmä zasielaním listov, vyhovel. Žalovaný uplatnil ako odvolacie dôvody nesprávne skutkové zistenia súdom prvej inštancie (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP) a nesprávne právne posúdenie veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP).

10. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov

v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesu strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

11. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý mal byť správne použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval.

12. V sporovom konaní platí prejednací princíp, ktorým je ovládané dokazovanie a ktorý spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti rozhodné pre posúdenie daného prípadu a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu, potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Rozsah dôkazného bremena vyplýva z hmotného práva. V zásade platí, že dôkazné bremeno má ten, komu je podľa hmotného práva na prospech existencia určitej skutočnosti. Ak tak strany nevykonajú, potom postihne tú stranu, ktorá je povinná potrebné tvrdenie vykonať, nepriaznivý procesný následok, spočívajúci v tom, že súd rozhodne v jej neprospech.

13. V predmetnej veci je potrebné zdôrazniť, že nevyhnutným predpokladom aplikácie negatívnej žaloby v zmysle ust. § 13 ods. 1 OZ je existencia skutočností odôvodňujúcich uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa akéhokoľvek kontaktovania žalobcu verbálnou a písomnou formou spôsobilou svojou intenzitou prívodiť ujmu na osobnosti žalobcu v čase rozhodovania súdu. Teda bolo na žalobcovi preukázať, že v čase vyhlásenia rozsudku dochádza konaním žalovaného k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcu.

14. Z výsledkov vykonaného dokazovania, ako správne konštatoval súd prvej inštancie nepochybne vyplynulo, že žalovaný sa dopúšťal opakovane konania spočívajúceho jednak v rozposielaní listov, v ktorých dehonestoval žalobcu a jeho blízke osoby a taktiež sa dopúšťal verbálnych útokov na žalobcu pri ich osobnom kontakte, a to prejavmi spôsobilými zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Nielen z oboznámených svedeckých výpovedí manželky a dcéry žalobcu vypočutých v konaní vedenom na tamjšom súde pod sp. zn. NM-3C/42/2020, ale aj z obrazovo-zvukových záznamov vyhotovených žalobcom nepochybne vyplynulo, že žalovaný sa opakovane voči žalobcovi dopúšťa slovných útokov spočívajúcich v urážkach rôzneho stupňa vulgárnosti, či v posmeškoch. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že žalovaný v priebehu konania svojim správaním a vyjadrovaním opakovane potvrdil jeho nepriateľské naladenie voči žalobcovi. Aj z jeho vyjadrovania na pojednávaní a z vyjadrení adresovaných prvoinštančnému súdu vyplynulo, že bežne označuje žalobcu dehonestujúcim spôsobom (napr. primitívny udavač, klamár, najchudobnejší podnájomník, bezdomovec, chudák, psychopatický pomstiteľ, hnusná sviňa, agresívny pomstychtivý psychopat a pod). Súd prvej inštancie rovnako vychádzal zo zistenia, že žalovaný opakovane a bez dôkazov obviňuje žalobcu z nevery, z rozmanitej trestnej činnosti ekonomického a násilného charakteru. Vychádzajúc z uvedených zistení súd prvej inštancie vyhodnotil správanie žalovaného ako rozporné s pravidlami slušného správania a s dobrými mravmi, neoprávnenne zasahujúce do práva žalobcu na ochranu jeho cti a dôstojnosti.

15. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalovaného obsahujú argumentáciu, ktorú žalovaný uplatňoval už v konaní na súde prvej inštancie a s ktorou sa prvoinštančný súd v rámci vyhodnotenia vykonaného dokazovania a právneho posúdenia veci náležite vysporiadal. Tvrdenia žalovaného uvedené v odvolaní sú v prevažnej miere jeho obranou, ktorú uplatňoval už na súde prvej inštancie a ten sa ňou podrobne v odôvodnení svojho rozhodnutia v rámci hodnotenia dôkazov dôsledne vysporiadal.

16. Odvolanie žalovaného je v zásade polemikou so závermi prvoinštančného súdu, avšak ako bolo už vyššie uvedené, odvolací súd nevzhladol žiadne dôvody na ich prehodnocovanie. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca založil svoju žalobu na udalostiach a skutočnostiach, ku ktorým došlo pred 7 rokmi a za ktoré už bol právoplatne odsúdený, súd prvej inštancie správne poznamenal, že odpykanie si trestu za rozposielanie anonymných listov v minulosti ešte neznamená, že žalobcovi tým zanikol nárok na

ochranu pred takým ďalším obdobným správaním žalovaného, ku ktorému preukázateľne dochádzalo aj v ďalšom období.

17. Čo sa týka tvrdení žalovaného o dôvodoch, pre ktoré došlo z jeho strany k vyhotoveniu listov popisujúcich správanie žalobcu, ako aj jeho tvrdení o agresívnom a násilníckom správaní sa žalobcu voči nemu a jeho rodinným príslušníkom, odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie správne rozložil bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu medzi strany sporu a po zhodnotení dôkazov uvedených v bodoch 6 až 16 odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázaním na právnu úpravu obsiahnutú v ust. § 11 a § 13 ods. 1 Obč. zák. vyvodil záver o dôvodnosti nároku žalobcu na ochranu pred znevažujúcimi prejavmi žalovaného.

18. Neopodstatnená je aj odvolacia námietka žalovaného, že súd prvej inštancie mu neposkytol náležitý priestor na vyjadrenie a že sa dostatočne nevysporiadal s jeho tvrdeniami a dopismi, v ktorých upozorňoval na agresívne správanie žalobcu ako krivého udavača, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd akcentuje, že súd prvej inštancie v bode 23 napadnutého rozhodnutia riadne vysvetlil svoj postup pri ustálení skutkového a právneho stavu veci spôsobom uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že spravodlivé rozhodnutie nie je také, aké očakáva strana sporu, ale také, ktoré vychádza zo skutkových zistení na základe vykonaných dôkazov a na základe aplikácie právnych noriem na zistený skutkový stav. Súd prvej inštancie v predmetnej veci svoje rozhodnutie riadne odôvodnil a skutočnosť, že jeho výrok nenapĺňa predstavu žalovaného o výsledku sporu, neznamená, že rozhodnutie je svojvoľné a nedostatočne odôvodnené.

19. Pokiaľ sa žalovaný v závere svojho odvolania sám domáhal ochrany pred psychopatickým správaním žalobcu a útokov na neho a jeho rodinu a zaplatenia bolestného jeho partnerke, odvolací súd uvádza, že nič nebráni ani jemu a ani jeho partnerke podať na súd žalobu s uplatnením takých nárokov, o dôvodnosti ktorej rozhodne vecne a miestne príslušný súd na základe riadne vykonaného dokazovania.

20. Odvolací súd po zistení, že nebol naplnený ani jeden z odvolacích dôvodov uplatnených žalovaným, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. a III. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v podrobnostiach odkazuje na jeho odôvodnenie (§ 387 ods. 2 CSP).

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, ktorý tak má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).